

วิธีการศึกษาและรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

ข้อมูลที่จะใช้ในการศึกษารั้งนี้ จะใช้ข้อมูลจากการ Sub - Sample จากทะเบียนที่กักข้อมูลตัวอย่าง ประมาณร้อยละ 2 ที่เลือกจากสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2513 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตร¹

การเลือกตัวอย่าง จากขอบเขตของการวิจัยเพื่อทำวิทยานิพนธ์นี้ จะทำการ ศึกษาเฉพาะกรณีของสตรี ในเขตกรุงเทพมหานคร เท่านั้น การวิจัยนี้จึงต้องพิจารณา เลือกตัวอย่าง ภายในขอบเขตดังกล่าวจากทะเบียนที่กักข้อมูลตัวอย่างประมาณร้อยละ 2 ของสำมะโนครัวประชากรและเคหะ พ.ศ. 2513 การเลือกตัวอย่างนั้น ได้ดำเนินการ เป็นลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 เป็นการพิจารณาถึงเขตอำเภอต่าง ๆ ที่อยู่ในเขตเทศบาล ปรากฏว่า ในขอบเขตพื้นที่ของจังหวัดพระนคร มีอำเภอที่ตกอยู่ในเขตเทศบาลทั้งหมด 8 อำเภอ และในพื้นที่ของจังหวัดธนบุรี มีอำเภอเฉพาะที่อยู่ในเขตเทศบาลทั้งหมด 4 อำเภอ ยกเว้นอำเภอบางกอกน้อย ที่มีทั้งเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล

ขั้นที่ 2 ทำการพิจารณาถึงจำนวนประชากร ที่ตกอยู่ในเขตพื้นที่ อำเภอต่าง ๆ ในเขตเทศบาลที่เลือกไว้ในขั้นที่ 1 และทำการพิจารณาเลือกขนาด

¹หลักการและวิธีการเก็บข้อมูล ของสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ.2513 อาจดูได้จาก สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตร¹ สำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2513

ตัวอย่าง ให้ได้สัดส่วนกับจำนวนประชากร ทั้งนี้อำเภอใดที่มีจำนวนประชากรมากกว่า ขนาดของตัวอย่างก็จะใหญ่กว่าอำเภอที่มีประชากรน้อยกว่า ผลของการพิจารณา กำหนดขนาดตัวอย่าง จากแต่ละอำเภอ มีดังนี้

อำเภอพระนครศรี	จำนวน	100	ตัวอย่าง
อำเภอกุสุมาลย์	จำนวน	200	ตัวอย่าง
อำเภอบางรัก	จำนวน	100	ตัวอย่าง
อำเภอปทุมวัน	จำนวน	100	ตัวอย่าง
อำเภอปทุมพร	จำนวน	100	ตัวอย่าง
อำเภอพญาไท	จำนวน	300	ตัวอย่าง
อำเภอยานนาวา	จำนวน	200	ตัวอย่าง
อำเภอสัมพันธวงศ์	จำนวน	100	ตัวอย่าง
อำเภอธนบุรี	จำนวน	200	ตัวอย่าง
อำเภอคลองสาน	จำนวน	100	ตัวอย่าง
อำเภอบางกอกใหญ่	จำนวน	100	ตัวอย่าง
อำเภอบางกอกน้อย	จำนวน	100	ตัวอย่าง
รวมขนาดตัวอย่างทั้งสิ้น		1,700	ตัวอย่าง

ขั้นที่ 3 เป็นการกำหนดเกณฑ์ของสตรีที่ตกเป็นตัวอย่าง ซึ่งการศึกษาครั้งนี้ได้ตั้งเกณฑ์ไว้ว่า สตรีที่จะศึกษาต้องเป็นสตรีที่สมรสแล้ว ยังอยู่กับสามี และอายุไม่เกิน 60 ปี

ขั้นที่ 4 เมื่อได้เกณฑ์ของตัวอย่าง และจำนวนครัวเรือนแล้วจึงทำการเลือกข้อมูลจากทะเบียนที่กักข้อมูล โดยอาศัยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ช่วยในการเลือกตัวอย่าง โดยวิธี Random Sampling จากจำนวนครัวเรือนของแต่ละอำเภอ ซึ่งได้รับความช่วยเหลือในด้านการเขียนโปรแกรมเลือกตัวอย่าง เพื่อนำมาศึกษาจากเจ้าหน้าที่ของศูนย์ประมวลผลศัญญาเครื่องจักรแห่งประเทศไทย สำนักงานสถิติแห่งชาติ

วิธีการวิจัย

เมื่อได้ข้อมูลตัวอย่างออกมาในลักษณะเทปข้อมูลแล้ว จึงทำการเตรียมโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS เพื่อแจกแจงข้อมูล คุณลักษณะกว้าง ๆ โดยทั่วไปของข้อมูล เมื่อทำการแจกแจงข้อมูลเสร็จแล้ว จึงทำการแปลรหัสค่าของตัวแปรบางตัวให้เหมาะสม แก่การที่จะศึกษาวิเคราะห์ พร้อมทั้งสร้างตัวแปรขึ้นมาใหม่ ได้แก่ อายุ บุตรคนเล็ก และจำนวนบุตรอายุต่ำกว่า 10 ปี ที่ยังอาศัยอยู่ในครัวเรือนเดียวกับมารดา เมื่อลักษณะของตัวแปรทุกตัวเป็นที่เหมาะสมแล้ว จึงทำการประมวลผลข้อมูลออกมาในรูปตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร เพื่อคำนวณหาอัตราการใช้รวมแรงงาน โดยอาศัยค่าจำกัดความดังที่ได้ระบุไว้แล้วในบทก่อน กล่าวคือ

$$\text{อัตราการใช้รวมแรงงานของสตรี} = \frac{\text{จำนวนสตรีที่ทำงานเชิงเศรษฐกิจ}}{\text{จำนวนสตรีทั้งหมด}} \cdot 100$$

ข้อจำกัดของข้อมูล

เนื่องจากการเก็บรวบรวมข้อมูลของสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2513 ของประเทศไทย เป็นโครงการใหญ่มาก จุดมุ่งหมายคือการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลักษณะทางเศรษฐกิจสังคมและประชากรของประเทศอย่างกว้าง ๆ มิได้มุ่งศึกษาละเอียดเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ดังนั้น เมื่อนำข้อมูลนี้มาศึกษาเฉพาะเรื่อง จึงไม่สามารถที่จะนำไปวิจัยต่าง ๆ ที่ต้องการศึกษาเฉพาะเรื่องใด ข้อมูลที่จะนำมาศึกษาครั้งนี้จึงใช้เฉพาะที่จะสามารถนำมาศึกษาได้เท่านั้น และเป็นลักษณะกว้าง ๆ โดยทั่วไป เช่น ปัจจัยด้านเศรษฐกิจอันอาจมีผลต่อการทำงานของสตรี ก็นำเอาอาชีพของสามีมาศึกษา เพราะเชื่อว่าอาชีพของสามีหรือหัวหน้าครัวเรือน ก็สามารถใช้เป็นเครื่องชี้ถึงฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวได้ก็ประการหนึ่ง ทั้งนี้เนื่องจากข้อมูลสำมะโนประชากรและเคหะ มิได้ถามถึงรายได้ของครอบครัว

ส่วนปัจจัยด้านสังคม ก็นำเรื่องระดับการศึกษาของสตรีและของสามี ระยะเวลาของการตั้งถิ่นฐาน และถิ่นที่เกิดมาศึกษา และในส่วนปัจจัยด้านประชากร ก็นำเอาอายุของสตรี อายุของบุตรคนเล็ก จำนวนบุตร เกิดรอด และจำนวนบุตรที่ยังมีชีวิต มาศึกษาจึงเป็นที่น่าเสียดายว่า ไม่อาจจะนำเอาปัจจัยอื่น ๆ มาศึกษาให้เห็นชัดได้ เนื่องจากมิได้มีการเก็บข้อมูล ในรายละเอียดกว่านี้

ลักษณะทั่วไปของข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

ข้อมูลที่ได้อาจจากการเลือกตัวอย่าง เหมันท์กข้อมูล ประมาณร้อยละ 2 ของสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2513 เฉพาะสตรีที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 1,700 ตัวอย่าง สตรีที่ตกเป็นตัวอย่างทั้งหมด เป็นสตรีที่สมรสแล้วและยังอาศัยกับสามี มีลักษณะโดยทั่วไป ของข้อมูล ดังนี้

1. อายุของสตรี

หมวดอายุ	จำนวน	ร้อยละ
15 - 34	170	10.0
25 - 34	547	32.2
35 - 44	572	33.6
45 - 60	411	24.2
รวม	1700	100.0

จะเห็นว่า สตรีส่วนใหญ่อยู่ในวัย 25 - 44 ปี กล่าวคือ ร้อยละ 33.6 อยู่ในช่วงอายุ 35 - 44 ปี กลุ่มถัดไป คือ 25 - 34 ปี ร้อยละ 32.2 กลุ่มอายุ 45 - 60 ปี มีร้อยละ 24.2 และกลุ่มอายุน้อยที่สุด คือกลุ่มอายุ 15 - 24 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด คือเพียงร้อยละ 10.0 เท่านั้น

2. ระดับการศึกษาของสตรี

เมื่อพิจารณาถึงระดับการศึกษาของสตรีที่ตกเป็นตัวอย่างแล้ว ก็ปรากฏว่าสตรีที่สมรสแล้วในเขตกรุงเทพมหานคร เมื่อ พ.ศ. 2513 เกินกว่าครึ่ง มีการศึกษาแคะระดับประถมศึกษา (ป.1 - ป.7) กล่าวคือ ร้อยละ 52.7 มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 29.0 ไม่ได้มีการศึกษาในโรงเรียน ร้อยละ 11.6 มีการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษา (รวมชั้น ม.ศ. 6) และผู้ที่ได้รับการศึกษาระดับชั้น วิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย มีน้อยที่สุด เพียงร้อยละ 1.7 เท่านั้น แสดงว่าสตรีในเขตกรุงเทพมหานคร ที่อยู่ในชายฝั่งนำมาศึกษาครั้งนี้ในปี พ.ศ. 2513 นั้น โดยเฉลี่ยแล้ว ยังมีการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้รับ	493	29.0
ประถมศึกษา	896	52.7
มัธยมศึกษา	198	11.6
อุดมศึกษา	29	1.9
ไม่ทราบ	84	4.9
รวม	1700	100.0

3. อาชีพของสตรี

ปรากฏว่าสตรีที่สมรสแล้วส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการค้าคือร้อยละ 13.6 ส่วนงานวิชาชีพ บริหาร เสมียนพนักงาน ร้อยละ 7.2 ซางฝีมือ และผู้ประกอบอาชีพในขบวนการผลิต กรรมกร ร้อยละ 8.1 และอาชีพด้านบริการ ร้อยละ 6.3 ส่วนสตรีที่ไม่ได้ทำงานเชิงเศรษฐกิจ คือเป็นแม่บ้านมีร้อยละ 64.4 นั่นคือ สตรีที่สมรสแล้วทำงานเชิงเศรษฐกิจ มีเพียงร้อยละ 35.6 เท่านั้น

อาชีพของสตรี	จำนวน	ร้อยละ
สตรีที่ทำงานเชิงเศรษฐกิจ	606	35.6
วิชาชีพ, บริหาร, เสมียนพนักงาน	123	7.2
ค้าขาย	132	13.6
ช่างฝีมือ, กรรมกร	138	8.1
บริการ	107	6.3
ไม่ทราบอาชีพ	6	0.4
สตรีที่ไม่ทำงาน	1094	64.4
รวม	1700	100.0

4. สถานภาพการทำงานของสตรี (ศึกษาเฉพาะสตรีที่ทำงาน)

เมื่อพิจารณาถึงสถานภาพการทำงานของสตรี ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ นายจ้างและผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัว ลูกจ้าง และผู้ช่วยทำธุรกิจของครอบครัวโดยไม่ได้รับค่าจ้าง ปรากฏว่า สตรีที่ทำงานเชิงเศรษฐกิจซึ่งตกเป็นตัวอย่างนั้น ร้อยละ 41.3 มีสถานภาพเป็นลูกจ้าง ร้อยละ 31.2 เป็นนายจ้างและผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัว และกลุ่มช่วยธุรกิจของครอบครัวโดยไม่ได้รับค่าจ้าง มีร้อยละ 25.9

สถานภาพการทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
นายจ้างและผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัว	190	31.2
ลูกจ้าง (รัฐบาลและเอกชน)	252	41.3
ช่วยธุรกิจของครอบครัว ๆ	158	25.9
ไม่ทราบ	9	1.5
รวม	609	100.0

5. จำนวนบุตรเกิดรอด

เมื่อพิจารณาถึงจำนวนบุตรเกิดรอดของสตรีในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าสตรีส่วนใหญ่มีบุตรเกิดรอด 3 - 4 คน กล่าวคือ ร้อยละ 28.2 มีบุตรเกิดรอด 3 - 4 คน ร้อยละ 24.2 มีบุตรเกิดรอด 1 - 2 คน ร้อยละ 24.1 มีบุตรเกิดรอดเกินกว่า 7 คน และน้อยที่สุด ร้อยละ 19.4 มีบุตรเกิดรอด 5 - 6 คน

จำนวนบุตรเกิดรอด	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีบุตร	70	4.1
1 - 2	411	24.2
3 - 4	480	28.2
5 - 6	330	19.4
7 คนและมากกว่า	409	24.1
รวม	1700	100.0

6. จำนวนบุตรที่ยังมีชีวิต

เมื่อพิจารณาถึงจำนวนบุตรที่ยังมีชีวิตของสตรี ซึ่งอาจจะไม่ผลต่อการทำงานปรากฏว่า สตรีในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่มีบุตรที่ยังมีชีวิต จำนวน 1 - 4 คน กล่าวคือร้อยละ 27.9 มีบุตรที่ยังมีชีวิตจำนวน 3 - 4 คน ร้อยละ 26.1 มีบุตรที่ยังมีชีวิต 1 - 2 คน ร้อยละ 20.1 มีบุตรที่ยังมีชีวิต 5 - 6 คน และไม่มีบุตร เพียงร้อยละ 4.4 เท่านั้น

จำนวนบุตรที่ยังมีชีวิต	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีบุตร	75	4.4
1 - 2	444	26.1
3 - 4	474	27.9
5 - 6	342	20.1
7 คนและมากกว่า	262	15.4
ไม่ทราบ	103	6.1
รวม	1700	100.0

7. จำนวนบุตรอายุต่ำกว่า 10 ปีที่ยังอาศัยอยู่กับสตรี

จำนวนบุตรอายุต่ำกว่า 10 ปี ที่ยังอยู่กับสตรีนั้น นับว่าเป็นภาวะสำคัญของสตรีที่จะก่อให้เกิดการเอาใจใส่เลี้ยงดู อันจะเป็นอุปสรรคต่อการทำงานของสตรี ปรากฏว่าสตรีที่ตกเป็นตัวอย่าง ยังมีบุตรอายุต่ำกว่า 10 ปี ซึ่งยังอาศัยอยู่ในครัวเรือนเดียวกับสตรีดังนี้ คือ ร้อยละ 43.8 ของสตรีที่สมรสแล้ว ไม่มีบุตรอายุต่ำกว่า 10 ปี นั้นหมายความว่า สตรีเหล่านั้นไม่มีบุตรเลย หรือมีบุตรแต่อายุของบุตรนั้นเกินกว่าเกณฑ์ดังกล่าว สตรีกลุ่มที่มีบุตรอายุต่ำกว่า 10 ปีที่ยังอาศัยอยู่ควมมากที่สุด คือ 1 - 2 คน ร้อยละ 35.9 กลุ่มรองลงมา คือ มีบุตรช่วงอายุดังกล่าว 3 - 4 คน ร้อยละ 18.3 น้อยที่สุดคือ มีบุตร 5 - 6 คน มีเพียงร้อยละ 1.9 ของสตรีทั้งหมด

จำนวนบุตรอายุต่ำกว่า 10 ปี	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี	745	43.8
1 - 2	611	35.9
3 - 4	311	18.3
5 - 6	33	1.9
รวม	1700	100.0

8. อายุของบุตรคนเล็ก

อายุของบุตรคนเล็กในการวิจัยครั้งนี้ จะศึกษาเฉพาะช่วงอายุ 0 - 9 ปี เท่านั้น ทั้งนี้เนื่องจากข้อจำกัดของข้อมูล ปรากฏว่าสตรีส่วนใหญ่มีบุตรคนเล็ก อายุเกินกว่า 9 ปี (รวมผู้ที่ไม่มีบุตรเลย) คือมีร้อยละ 35.9 ส่วนที่ทราบอายุบุตรคนเล็กแน่ชัดนั้น ปรากฏว่า กลุ่มสตรีที่มีบุตรคนเล็กอายุ 0 - 2 ปี มีมากที่สุด คือ ร้อยละ 27.9 กลุ่มรองลงไปคือ อายุของบุตรคนเล็กระหว่าง 7 - 9 ปี มีร้อยละ 12.1 อายุของบุตรคนเล็กระหว่าง 3 - 4 ปี มีร้อยละ 11.2 และน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 9.4 ของสตรีมีบุตรคนเล็กอายุในช่วง 5 - 6 ปี

อายุของบุตรคนเล็ก	จำนวน	ร้อยละ
0 - 2 ปี	474	27.9
3 - 4 ปี	190	11.2
5 - 6 ปี	159	9.4
7 - 9 ปี	206	12.1
เกินกว่า 9 ปี หรือไม่มีบุตร	671	39.5
รวม	1700	100.0

9. ถิ่นที่เกิดของสตรี

เมื่อพิจารณาถึงถิ่นที่เกิดของสตรี พบว่า สตรีส่วนใหญ่เกิดในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีถึงร้อยละ 41.5 อันดับสองเกิดในภาคกลาง มีร้อยละ 29.3 อันดับสามคือแก่ ชาวจีนซึ่งเกิดในเมืองจีน มีร้อยละ 13.9 ที่เหลือเกิดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ และภาคใต้ ซึ่งมีร้อยละ 7.4, 4.8 และ 1.8 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า สตรีที่สมรสแล้วในเขตกรุงเทพมหานครนั้น เป็นผู้ที่เกิดในถิ่นที่อยู่ปัจจุบันไม่ถึงครึ่ง สตรีที่เกิดในภาคกลาง ย้ายถิ่นเข้ามาอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครมากที่สุด สตรีที่เกิดในภาคใต้ ย้ายถิ่นเข้ามาอยู่ในกรุงเทพมหานครน้อยที่สุด

และเป็นที่น่าสนใจกว่าสตรีชาวจีนในเขตกรุงเทพมหานครนั้น กว่า 1 ใน 10 เป็น
ผู้ย้ายถิ่นมาจากประเทศจีน

ถิ่นที่เกิด	จำนวน	ร้อยละ
ภาคกลาง	498	29.1
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	126	7.4
ภาคเหนือ	81	4.8
ภาคใต้	30	1.8
กรุงเทพมหานคร	706	41.5
ประเทศจีน	236	13.9
ประเทศอื่น ๆ, ไม่ทราบ	23	1.4
รวม	1700	100.0

10. ระยะเวลาของการตั้งถิ่นฐาน

ระยะเวลาที่สตรีย้ายถิ่นเข้ามาอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครนั้น จาก
ตัวเลขจะเห็นได้ว่า สตรีที่สมรสแล้วส่วนใหญ่ คือร้อยละ 44.9 เป็นผู้ที่ระยะเวลา
ของการตั้งถิ่นฐานเกินกว่า 20 ปี ซึ่งสตรีในกลุ่มนี้ส่วนหนึ่งอาจจะเป็นผู้ที่เกิดในเขต
กรุงเทพมหานคร กลุ่มรองลงมานั้น มีระยะเวลาของการตั้งถิ่นฐาน 10 - 19 ปี
ส่วนกลุ่มที่มีระยะเวลาของการตั้งถิ่นฐาน 4 - 9 ปี, 2 - 3 ปี และ 0 - 1 ปี
มีร้อยละ 24.9, 18.6 และ 5.7 ตามลำดับ

ระยะเวลาของการตั้งถิ่นฐาน	จำนวน	ร้อยละ
0 - 1 ปี	97	5.7
2 - 3 ปี	100	5.9
4 - 9 ปี	316	18.6
10 - 19 ปี	423	24.9
20 ปีหรือมากกว่า	764	44.9
รวม	1700	100.0

11. อาชีพของสามี

อาชีพหลักของหัวหน้าครัวเรือน หรือสามี ของสตรีที่ตกเป็นควายเป็นคนที่สำคัญมี 3 กลุ่มด้วยกัน คือ วิชาชีพ, บริหารและเสมียนพนักงาน กลุ่มหนึ่ง มีอัตรา ร้อยละ 29.3 อีกกลุ่มหนึ่ง คือ พวกประกอบอาชีพประเภทช่างฝีมือ ผู้ประกอบอาชีพ ในขบวนการผลิต และกรรมกร มีร้อยละ 21.3 และอีกกลุ่มที่สำคัญ คือ การค้า มีร้อยละ 20.2 ส่วนอาชีพที่สำคัญของประชากรในเขตเมืองอีกประเภทหนึ่ง คือ บริการ แต่มิเพียงร้อยละ 13.5 เท่านั้น

อาชีพของสามี	จำนวน	ร้อยละ
ผู้ทำงานในเชิงเศรษฐกิจ		
วิชาชีพ, บริหาร และ เสมียนพนักงาน	498	29.3
ค้าขาย	344	20.2
ช่าง, กรรมกร	362	21.3
บริการ	230	13.5
ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการขนส่ง	98	5.8
การเกษตร	4	0.2
ไม่ทำงาน	163	9.6
ไม่ทราบ	1	0.1
รวม	1700	100.0

12. การศึกษาของสามี

ระดับการศึกษาของสามีของสตรีที่สมรสแล้ว ในเขตกรุงเทพมหานคร นั้น พบว่าโดยทั่วไปแล้วส่วนใหญ่มีการศึกษาเพียงระดับประถมศึกษาปีที่ 1 - 7 ซึ่งมีถึงร้อยละ 44.7 รองลงมาคือ ผู้ที่ไม่ได้เข้ารับการศึกษาในโรงเรียนเลย มีถึง ร้อยละ 21.6 และผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีร้อยละ 20.9 ส่วนชาย

หัวหน้าครัวเรือนที่มีการศึกษาระดับวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย มีเพียงร้อยละ 4.3 เท่านั้น แสดงให้เห็นว่า ระดับการศึกษาของชายในเขตกรุงเทพมหานคร ยังไม่สูงนัก แต่เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับระดับการศึกษาของสตรีแล้ว จะพบว่า ระดับการศึกษาของชายสูงกว่ามาก

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้รับการศึกษา	368	21.6
ประถมศึกษา	760	44.7
มัธยมศึกษา	356	20.9
อุดมศึกษา	73	4.3
ไม่ทราบ	143	8.4
รวม	1700	100.0

โดยสรุปแล้ว พบว่าสตรีที่สมรสแล้วในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ตกเป็นตัวอย่างจำนวน 1700 คนนี้ กวาคั้งมีอายุระหว่าง 25 - 44 ปี และมีการศึกษาเพียงระดับประถมศึกษา ส่วนการทำงานของสตรีนั้น พบว่า สตรีที่สมรสแล้วในเขตกรุงเทพมหานครทำงานเชิงเศรษฐกิจ ร้อยละ 35.6 เมื่อถึงภาวะเจริญพันธุ์ของสตรี ก็ปรากฏว่ากวาคั้งของสตรีมีบุตรเกิดรอด 1 - 4 คน สตรีในเขตกรุงเทพมหานครเกินกวาคั้ง เกิดในภาคกลางและเขตกรุงเทพมหานคร และสตรีที่เกิดในเมืองจีนมีถึง ร้อยละ 14 เมื่อพิจารณาอาชีพของคู่สมรสหรือหัวหน้าครอบครัว พบว่า สตรีร้อยละ 29 มีสามีประกอบอาชีพคานวิชาชีพ บริหาร และเสมียนพนักงาน ร้อยละ 21.3 ประกอบอาชีพคานช่างฝีมือและกรรมกร ส่วนอาชีพที่เกี่ยวกับการค้า ซึ่งเป็นอาชีพสำคัญของประชากรในเขตเมืองนั้น ปรากฏว่า สามีของสตรีที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบอาชีพคานกวาง ร้อยละ 20